

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 26/12/2024.

*****

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 127

Chúng ta sống ở thế gian, khi chúng ta trồng trọt, chúng ta không tránh được làm thương tổn những chúng sanh nhỏ bé. Nhiều người cho rằng nếu làm việc thì sẽ tổn hại chúng sanh nên họ không làm gì cả. Các đời Tỳ Kheo Đại Đức đều lao động, trồng trọt, thí dụ như Hoà Thượng Hải Hiền, Hoà Thượng Hư Vân. Hoà Thượng Hư Vân thường xây chùa, khai khẩn đất đai, sau khi xây dựng chùa xong thì Ngài giao cho người khác quản lý và Ngài đi nơi khác. Khi chúng ta lao động, chúng ta phải dùng tâm thương yêu, bảo hộ chúng sanh ở mức cao nhất. Thí dụ, khi chúng ta cuốc đất gặp tổ kiến thì chúng ta không cuốc ở vị trí đó nữa, hôm sau, chúng ta mới ra cuốc tiếp. Chúng ta nhìn thấy chúng sanh bị nạn thì chúng ta phải ra tay cứu giúp. Hoà Thượng từng nói: **“Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không được gián đoạn”**. Phật tâm của chúng ta phải luôn thường hằng.

Có người hỏi Hoà Thượng: *“Thưa Hoà Thượng, khi tà sư ngoại đạo nói pháp, làm thế nào để khiến bốn chúng đệ tử ở các tầng không gian rời xa được ngoại đạo quay về với chánh tri, chánh kiến?”*,

Tà sư ngoại đạo nói pháp ở thế gian thì chỉ người thế gian có thể nghe được. Chúng ta muốn mọi người rời xa ngoại đạo quay về với chánh pháp thì chính chúng ta phải nỗ lực, tinh tấn thực hành chánh pháp.

Hòa Thượng nói: **“Phương pháp tốt nhất chính là đề xướng chánh pháp. Người xưa có câu nói: “Không sợ họ không biết hàng tốt chỉ sợ không có hàng tốt”**.

Chúng ta không nói suông mà chúng ta thực tiễn những điều đã học vào trong đời sống. Chúng ta phải tích cực học tập đề xướng pháp của Hoà Thượng Tịnh Không. Trước đây, có người nói, Hoà Thượng Tịnh Không chỉ có pháp giải không có pháp hành. Chúng ta sẽ là người chứng minh cho họ thấy rằng pháp của Hoà Thượng là hành giải tương ứng, hành giúp cho giải và giải giúp cho hành. Chúng ta làm được thấu đáo thì chúng ta mới hiểu được thấu đáo, chúng ta càng hiểu thấu đáo thì việc làm của chúng ta càng tốt hơn.

Những năm đầu, khi chúng ta mới đề xướng pháp môn Tịnh Độ, chuẩn mực Thánh Hiền chúng ta đã gặp không ít khó khăn. Ngày trước, có một người mời tôi từ trong miền Nam ra ngoài Bắc chia sẻ, khi tôi chuẩn bị lên chia sẻ thì họ nói, tôi là cư sĩ nên tôi không được mặc áo tràng màu nâu. Sau đó, họ đưa cho tôi một chiếc áo tràng lam, chiếc

áo đó dài qua đầu gối. Họ không cho những người đi theo tôi được quay phim, chụp ảnh buổi chia sẻ. Ở trong hoàn cảnh đó, tôi chỉ niệm Phật. Họ hỏi tôi hơn mười câu hỏi những câu hỏi này họ không cho tôi biết trước. Họ hỏi tôi: “*Tại sao Thầy niệm Phật mà không niệm chữ “Nam Mô?”*”, “*Tại sao Thầy chỉ tụng “Kinh Vô Lượng Thọ?”*”. Tôi trả lời được tất cả các câu hỏi, mọi người đều vỗ tay, hoan hỷ.

Một lần, tôi được mời đến Phú Thọ, tôi dậy từ 3 giờ sáng và di chuyển đến khoảng 8 giờ sáng mới tới nơi, khi đến nơi, có người hỏi tôi hôm nay, tôi sẽ giảng nội dung gì. Tôi ngạc nhiên, ngỡ ngàng không biết nên trả lời như thế nào, sau đó, tôi nói, con dịch đĩa của Hòa Thượng Tịnh Không nên con chỉ giảng về pháp môn Tịnh Độ. Họ gằn giọng hỏi tôi giảng đề tài gì, tôi chỉ được giảng trong một giờ vì buổi chiều họ bận họp. Tôi nói, tôi không chuẩn bị đề tài trước. Tâm tôi lúc này rất “áo nã”, nhưng khi đó, những lời của Hòa Thượng hiện ra trong đầu tôi, Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải tạo ta hoàn cảnh, không để hoàn cảnh tạo ra chúng ta***”. Sau khi nghĩ đến những lời của Hòa Thượng, tôi cảm thấy phấn chấn. Trong hội trường có hơn 1000 cụ đang ngồi rất trang nghiêm. Khi tôi đứng lên gằn bực giảng, họ lại nói tôi một trận nữa, trước khi tôi lên nói, họ bảo một người rất trẻ giới thiệu về tôi một cách sơ sài. Trong lúc họ giới thiệu, tôi lạy Phật ba lạy, tôi lạy rất chậm, xá sâu, đây cũng là cách để tôi hướng dẫn các cụ cách lạy Phật. Hôm đó, tôi giảng đề tài: “*Tu hành “tinh tấn” chứ không “tinh tướng”*”. Tôi rất cảm xúc khi Hòa Thượng nhắc: “***Không sợ họ không biết hàng thật chỉ sợ không có hàng tốt***”.

Một lần, khi tôi giảng đi ở Nha Trang, các vị Hòa Thượng giới thiệu tôi lên giảng, Hòa Thượng Trí Viên nói với các Phật tử: “*Mọi người nghe cư sĩ Vọng Tây chia sẻ để biết một người cư sĩ nên tu hành như thế nào!*”. Có một vị Hòa Thượng ở Bình Thuận tướng người rất đẹp, quắc thước, sau khi tôi giảng xong, ông mời tôi vào phòng uống trà. Khi tôi đi giảng ở chùa Phước Linh, tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu, Hòa Thượng trụ trì mời tôi vào phòng dùng cơm với Hòa Thượng. Có người nói, tôi chỉ là cư sĩ, tôi đã có vợ con đùm đؤه thậm chí, có người cho rằng, tôi chỉ là người ăn bám, sống nương nhờ, khi đó, tôi chỉ tự nhắc nhở mình, phải cố gắng nỗ lực làm theo lời dạy của Hòa Thượng.

Chúng ta muốn mọi người tránh tiếp xúc tà pháp thì chúng ta đề xướng chánh pháp. Chúng ta y theo lời dạy của Hòa Thượng, y theo chuẩn mực Thánh Hiền là chúng ta đang thực hành chánh pháp. Hòa Thượng nhắc, chúng ta đừng sợ là mọi người không biết hàng thật, chỉ sợ chúng ta không có hàng thật. Chúng ta có hàng thật thì chúng ta không sợ đụng hàng, trải qua năm tháng, mọi người sẽ biết chúng ta là hàng thật hay hàng giả. Chân lý sẽ tồn tại với thời gian, nếu một điều không phải chân lý thì điều đó sẽ bị thời gian đào thải.

Chúng ta có phước báu thì chúng ta mới có tuổi thọ, oan gia trái chủ nhiều đời đang trực chờ chúng ta. Nếu chúng ta sống một cách “*hư tình giả ý*”, tâm ý qua loa thì họ sẽ xâm nhập vào chúng ta. Người xưa kể câu chuyện, oan hồn của Triệu Thấu đi theo Ngài

Ngộ Đạt quốc sư nhiều đời, nhiều kiếp, Ngài Ngộ Đạt có mười kiếp tu hành là cao tăng nhưng khi Ngài khởi một niệm “*danh vọng lợi dưỡng*” thì oan gia liền xuất hiện. Chúng ta đừng sợ người khác không biết đến chúng ta, chúng ta không cần phải quảng cáo.

Tất cả những người học Phật ở thành phố Hồ Chí Minh đều biết rằng, trường Khai Minh Trí ở quận 7 dạy các con chuẩn mực của người xưa. Nhiều người không thể cho con đến đó học vì trường quá xa nhà của họ. Có người hỏi tôi, vì sao tôi không mở trường ở quận 2, vì sao không mở trường cấp 1, cấp 2, đây là họ chỉ nghĩ đến lợi ích của mình, họ không biết rằng để mở được một ngôi trường mọi người phải rất nỗ lực. Chúng ta chỉ nghĩ đến “*cái lợi*” của mình mà không biết mọi người đã phải dụng công như thế nào. Hòa Thượng nhắc chúng ta phải đề xướng chánh pháp, chúng ta lấy câu nói này để làm phương châm cho mình.

Chúng ta làm y theo chuẩn mực của Phật Bồ Tát, chuẩn mực Thág Hiền mà làm thì nhất định chúng ta sẽ làm ra hàng thật. Hàng thật thì nhất định sẽ tồn tại mãi với thời gian. Hôm nay, mọi người có thể chưa “*khẳng định*” nhưng ngày mai họ sẽ “*khẳng định*”.

Ngày trước, có một người nói với tôi, họ cảm thấy kỳ lạ vì khi tôi đang đề xướng pháp môn Tịnh Độ thì tôi lại đề xướng học “*Đệ Tử Quy*”. Sau khi, họ thấy, việc tôi đề xướng pháp môn Tịnh Độ, “*Đệ Tử Quy*” là rất tốt thì tôi lại tiếp tục đề xướng việc trồng rau sạch. Ban đầu, họ cho rằng việc trồng rau sạch là tốn công sức nhưng bây giờ họ cũng đã nhận thấy giá trị của việc này. Hiện tại, nhiều người đã biết được giá trị của việc trồng rau sạch, làm đậu sạch. Nhiều người phun thuốc cho các loại cây trái rất nhiều, chúng ta phải hết sức cẩn thận trong việc ăn uống. Khi tôi đến Đà Nẵng hơn mười ngày, tôi cảm thấy sức khỏe bất ổn, tôi ăn uống cẩn thận, phần nhiều là thức ăn tôi mang theo nhưng chỉ cần tôi ăn một vài bữa mà thức ăn không tinh sạch thì cơ thể tôi sẽ bị ảnh hưởng.

Hòa Thượng nói: “*Nơi nào không có người hoằng dương chánh pháp thì tà sư nói pháp sẽ có người nghe, người theo học. Nơi nào có người thường tuyên dương chánh pháp thì bạn không cần khuyến cáo, mọi người liền sẽ có sự so sánh, khi họ có sự so sánh thì chính họ sẽ tự nhận ra*”.

Nơi nào không có người tuyên dương chánh pháp thì tà pháp có sức ảnh hưởng rất mạnh. Những năm trước những người Thầy cúng có sức ảnh hưởng rất mạnh đối với xã hội, việc ma chay đều do họ quyết định. Hiện tại, hiện tượng này rất hiếm, đã có các Quý Thầy hướng dẫn mọi người, nên Thầy cúng chỉ hoạt động ở các vùng sâu, vùng xa.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta hoằng dương chánh pháp thì chúng ta phải thỉnh pháp sư giảng Kinh, thỉnh chuyển pháp luân, thỉnh Phật trụ thế, đây là tu phước báu tối thắng. Chúng ta không nên bỏ qua cơ hội thỉnh người giảng Kinh nói pháp, thỉnh Phật trụ thế*”. “*Thỉnh pháp sư thuyết pháp*” chính là thỉnh giảng sư dạy học. Không

Có công đức nào bằng công đức hoàng dương Phật pháp, hoàng dương chuẩn mực Thánh Hiền. Dùng lời hiện đại mà nói chính là nói người làm giáo dục”.

Có bốn loại giáo dục là giáo dục tôn giáo, giáo dục gia đình, giáo dục xã hội, giáo dục học đường. Mỗi ngôi trường đào tạo ra rất nhiều học trò, tương lai, chúng sẽ là những người chủ gia đình. Nhà Phật nói: “*Cứu một mạng người bằng xây bảy tòa tháp*”. Chúng ta đề xướng chánh pháp là chúng ta đang thỉnh Phật trụ thế, chúng ta đề xướng chuẩn mực Thánh Hiền là chúng ta đang thỉnh Thánh Hiền trụ thế.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta rất cần trọng khi mời người, chúng ta thỉnh người giảng pháp thì chúng ta phải xem họ đang tu pháp gì, pháp đó có tương ứng với căn tánh của người ở địa phương đó không để mọi người chân thật có lợi ích***”. Thí dụ, chúng ta tu pháp môn Tịnh Độ mà chúng ta mời người không tu pháp môn Tịnh Độ đến giảng thì chúng ta sẽ rất bị ảnh hưởng.

Ngày trước, nhiều vị nổi tiếng thế giới đến thăm Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Lão cư sĩ Lý Bình Nam ra sân bay tiếp đón, cúng dường các vị này rất thịnh hậu nhưng không mời họ giảng khai thị, nhiều người thắc mắc nên hỏi Lão cư sĩ. Lão cư sĩ nói: “*Đó chính là tôi hộ pháp cho mọi người*”. Ở đây, mọi người tu pháp môn Tịnh Độ, nếu vị đó nói về các pháp khác thì sẽ khiến tâm mọi người dao động.

Hòa Thượng nói: “***Ngày nay, có rất nhiều người làm công tác giảng dạy nhưng không được tiếp nhận giáo học có truyền thừa, những người này không biết những chuẩn mực, quy củ trong Phật pháp***”.

Việc này quan trọng, mọi người phải đặc biệt chú ý. Chúng ta tiếp nhận một người nào đó thì chúng ta phải xem họ có sự truyền thừa chánh mạch hay không. Rất nhiều người ra nước ngoài, gặp được người hiền lộ thần thông, huyền bí thì họ vội tin theo những người này nên họ bị gạt. Đây cũng đều là nhân duyên của họ.

Những người theo tà đạo thì thường sẽ không có quy củ, phép tắc, họ luôn coi mình là người giỏi hơn người khác. Trong nhà Phật, khi tham gia pháp hội các Thầy không đeo chức vụ nhưng mọi người tự động đứng theo đúng hàng ngũ, thứ lớp, tự động biết giới đức của mình ở vị trí nào. Nếu một vị đang ngồi mà nhìn thấy một vị cao đức đến thì vị đó sẽ tự động nhường chỗ. Đây là quy củ.

Hòa Thượng nói: “***Người không biết quy củ thì khi đến nơi nào, họ cũng chỉ hoàng dương sở học của họ. Người được tiếp nhận sự chỉ dạy của Thầy có quy củ, chuẩn mực thì họ sẽ rất cần trọng***”.

Cách đây khoảng 20 năm, tôi được mời đến một đạo tràng, mọi người để một chiếc ghế ở chính giữa nhưng tôi di chuyển chiếc ghế đó sang một góc. Tôi giảng về Phật pháp sau đó tôi chia sẻ về “***Đệ Tử Quy***”, đây là lần đầu tiên tôi chia sẻ về “***Đệ Tử Quy***”. Khi tôi chia sẻ về “***Đệ Tử Quy***”, tôi giải thích cho mọi người lý do tôi di chuyển vị trí ghế

ngồi. Tôi nói, vị Thầy đã thành lập đạo tràng ngồi ở chính giữa, tôi đến đây, tôi là người học trò nên tôi không được ngồi ở vị trí mà người Thầy đó đã ngồi.

Hòa Thượng nói: **“*Khi chúng ta ra ngoài giảng Kinh thuyết pháp, trước khi đi, chúng ta nhất định phải hiểu rõ nơi mà chúng ta sắp đến; những người ở nơi đó tu học pháp môn gì; trong quá khứ, hiện tại những vị đại đức nào đang giáo hóa ở khu vực đó, giáo hóa điều gì, dùng phương thức gì để giáo hóa để việc giảng dạy của chúng ta không xung đột với người đó. Đây chính là quy cũ*”**.

Nếu chúng ta cho rằng mình là người có tài thì chúng ta sẽ không quan tâm đến những việc này. Trước khi chúng ta đến một nơi, chúng ta phải tìm hiểu nơi đó trước đây, hiện tại, vị nào đang giáo hóa, giáo hóa điều gì, dùng phương thức gì để giáo hóa. Ngày nay, có nhiều người tự cho rằng họ là Tiến sĩ nên họ cho rằng **“*Đệ Tử Quy*”** là ngoại đạo.

Hòa Thượng từng nói: **“*Người xưa có câu: “Thà làm động nước trăm sông hơn là làm động tâm người tu hành*”**.

Có người đến nhà tôi nhưng họ nói là không có Phật A Di Đà, không có thế giới Tây Phương Cực Lạc. Đây là họ không có phép tắc quy củ. Ở các ngôi chùa lớn, các Tổ Sư Đại Đức từ nhiều năm nay cũng thờ Phật A Di Đà.

Hòa Thượng nói: **“*Năm xưa khi tôi đến Hồng Kông, Pháp sư Thánh Nhất có giao tình với tôi rất tốt, chúng tôi tôn trọng lẫn nhau, pháp sư Thánh Nhất là người tu thiền, đạo tràng của Ngài là đạo tràng thiền, mỗi ngày có hơn 40 người tọa thiền ở đó. Tôi được mời đến thiền đường để giảng khai thị với mọi người, mọi người đã tham thiền 2, 3 năm, tôi không thể đến đó khuyên họ niệm Phật, khuyên họ thay đổi phương pháp tu hành, cho nên, khi tôi đến đó, tôi chọn một hai đoạn Kinh trong “Lục Tổ Đàn Kinh” để giảng cho đại chúng nghe và tán thán pháp sư Thánh Nhất trụ trì thiền đường đó. Tôi tán thán pháp môn của họ, tán thán đồng tu đại chúng của họ khiến mọi người có thêm tín tâm đối với pháp sư Thánh Nhất*”**.

Ngày trước, khi Hòa Thượng Hải Hiền sắp vãng sanh, Ngài cầm một quyển sách, trên đó ghi dòng chữ: **“*Nếu muốn Phật pháp hưng thì chỉ có cách là Tăng khen Tăng*”**. Chúng ta muốn xã hội hài hòa thì người phải khen người. Giáo sư khen các Giáo sư, Thầy giáo khen các Thầy giáo.

Có người ở đạo tràng Thiền hỏi Hòa Thượng: **“*Ngài giảng Thiền hay như vậy sao Ngài không tu Thiền?*”**. Hòa Thượng trả lời: **“*Tôi giảng Thiền để người có căn tánh tu thiền tu còn căn tánh của tôi chỉ phù hợp với pháp môn Tịnh Độ*”**. Người Thầy đầu tiên của Hòa Thượng là Chương Gia Đại Sư, Chương Gia Đại Sư tu pháp môn Mật Tông. Hòa Thượng có thể giảng Thiền Tông, Mật Tông, Tịnh Tông thậm chí Ngài có thể giảng được Kinh của các tôn giáo bạn. Khi chúng ta đi giảng dạy, hỗ trợ giáo dục thì chúng ta phải biết cách, chúng ta không mang theo cách của mình, việc giảng dạy ở miền Nam, miền Trung, miền Bắc đều có những đặc điểm khác nhau. Hòa Thượng nói: **“*Người có*”**

sự truyền thừa luôn có chuẩn mực, quy củ, luôn biết ta, biết người. Người không có sự truyền thừa thì không có quy củ, không bao giờ biết người, biết ta”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!